Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 755 van 8 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. DELHEZ**
Place Léopold 7/1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2026 met toepassing van (oud) artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 maart 2026.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad verwijst naar artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*BS* 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Ingevolge artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

"*1. Verzoeker, die verklaart een staatsburger van Georgië te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig vijfde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.*

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. De DVZ verklaarde zijn eerste verzoek onontvankelijk. Het CGVS nam dienaangaande een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Deze beslissing werd door de Raad van State bevestigd.

In het kader van zijn tweede verzoek werd door de DVZ een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring genomen.

Zijn derde verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Hij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zijn vierde verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Zijn beroep werd bij arrest nr. 307 467 van 29 mei 2024 verworpen omdat hij gerepatrieerd werd naar Georgië.

In het kader van zijn huidig verzoek baseert hij zich opnieuw op de reeds eerder door hem aangehaalde gezondheidsproblemen waarvoor hij medische zorgen nodig heeft. Daarnaast haalde hij nog aan dat zijn kinderen hier naar school gingen en zich integreerden. Hij vraagt dat zijn kinderen hier mogen blijven en ook psychologische begeleiding blijven krijgen. Ter staving van zijn huidig verzoek legde hij de volgende documenten voor: verschillende medische attesten op zijn naam, schoolattesten van zijn kinderen en psychotherapeutische verslagen op naam van zijn partner en zijn twee oudste kinderen.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:
(i) verzoeker in het kader van onderhavig verzoek geen gegevens of elementen aanvoert die een ander licht werpen op de uitkomst van zijn vorige verzoeken, zodat deze gehandhaafd blijven. Hij heeft naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die betrekking hebben op zijn verzoek. Hij beperkte zich integendeel louter tot een verwijzing naar de eerder door hem aangehaalde vervolgingsproblemen. Hij verklaarde in verband hiermee dat deze problemen nog altijd actueel zijn en dat hij in geval van terugkeer opgesloten zal worden door de politie. Het leven van zijn partner en kinderen zal ook in gevaar zijn.
(ii) wat betreft de door hem aangehaalde medische problemen waarvoor hij medische zorgen wil verkrijgen in België, die hij ook vermeldde in het kader van zijn derde en vierde verzoek en waarvan hij nu ter staving verschillende medische attesten voorlegt, er op gewezen dient te worden dat er in de beslissing inzake zijn vierde verzoek reeds op gewezen werd dat hij in verband met zijn medische en psychologische problemen zelf duidelijk aangaf dat deze geen verband houden met enige vervolgingsvrees ten aanzien van zijn land van herkomst. Zijn medische problemen houden bijgevolg geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Hij dient zich voor de beoordeling van medische elementen dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

(iii) met betrekking tot zijn verklaringen dat zijn kinderen hier naar school gingen en zich integreerden, zijn vraag dat ze hier mogen blijven en ook psychologische begeleiding blijven krijgen, de verschillende schoolattesten van zijn kinderen en psychotherapeutische verslagen op naam van zijn twee oudste kinderen, en een psychotherapeutisch verslag op naam van zijn partner, verzoeker niet aantoont hoe deze elementen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in zijn hoofde aanleiding kunnen geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad merkt verder op dat overeenkomstig artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dat elementen nieuw zijn in die zin dat ze nooit eerder werden aangebracht, volstaat dus geenszins (an sich), aangezien het moet gaan om nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen aanzienlijk vergroten. De commissaris-generaal heeft onderzocht, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is in het kader van zijn huidig verzoek. Bijgevolg kon de commissaris-generaal zijn verzoek onontvankelijk verklaren.

De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

8. Waar verzoeker stelt: "Dat de tegenpartij het belangrijkste element lijkt te vergeten, namelijk het feit dat de verzoeker vóór de indiening van dit vijfde verzoek naar Georgië is gerepatrieerd, in tegenstelling tot alle voorgaande verzoeken.", ziet de Raad niet in en verzoeker licht niet concreet toe hoe en op welke wijze zijn repatriëring naar Georgië een invloed zou hebben of een ander licht zou werpen op de besluitvorming van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing.

Verzoeker haalt aan dat: "Het is ook belangrijk te benadrukken dat dit het eerste verzoek is dat de verzoeker later indient, op het moment dat Georgië een land van herkomst is geworden dat als "onveilig" wordt beschouwd.".

Waar verzoeker opwerpt dat Georgië door de Belgische autoriteiten niet langer beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoeker niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat een verzoek van een Georgische staatsburger niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om

internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op hen.

In casu werd de bestreden beslissing genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is.

Daarnaast merkt de Raad nog op dat het feit dat Georgië op heden niet meer wordt beschouwd als een veilig land van herkomst, dit niet wegneemt dat verzoeker zijn nood aan internationale bescherming nog steeds in concreto aannemelijk moet maken, waar hij echter in gebreke blijft.

De Raad ziet verder niet in en verzoeker licht niet toe welke invloed het voorgaande element zou hebben op de besluitvorming van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing.

9. In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing waar de Raad zich bij aansluit.

Door te volharden in zijn beweerde problemen, en aan te halen dat hij nieuwe elementen aanvoert, maar ook nieuwe documenten die het mogelijk maken de geloofwaardigheid van zijn vrees, met name het actuele karakter ervan, te bevestigen, brengt hij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn aangebrachte elementen en slaagt er niet in om deze te ontkrachten.

10. Waar verzoeker stelt dat hij geen bescherming kan inroepen in zijn land van herkomst, wijst de Raad op hetgeen werd gesteld in de bestreden beslissing:
"In voorliggend geval dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal (CGVS) werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Er werd namelijk onder meer op gewezen dat u nagelaten had enige vorm van bescherming te verzoeken bij de Georgische nationale autoriteiten. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad van State bevestigd.".

Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig verzoek geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan deze vaststellingen te tornen.

De Raad stelt vast dat uit de "COI Focus Georgië – Algemene situatie van 12 februari 2025", ter kennis gebracht door verweerder in het kader van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de landeninformatie blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofile-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De informatie aangebracht door verzoeker in het verzoekschrift, en in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, ligt in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de door verweerder gehanteerde landeninformatie. omtrent de algemene situatie in Georgië (en de beschermingsmogelijkheden).

11. Een loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in Georgië volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

12. In zoverre verzoeker tracht te laten uitschijnen dat hij verwesterd zou zijn of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, merkt de Raad op dat verzoeker geen overtuigende concrete elementen bijbrengt waaruit een (toegeschreven) verwestering kan blijken. Door louter te verwijzen naar zijn (langdurig) verblijf in België maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij om deze reden verwesterd is of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Georgië om die reden zal worden geviseerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Het algemeen aanhalen dat hij zich heeft ontwikkeld volgens andere waarden dan dewelke in zijn land van herkomst gelden, is verder niet meer dan een blote bewering die niet wordt gestaafd met enig bewijselement. Verzoekers betoog mist verder elke concretisering en persoonlijke invulling zodat verzoeker niet overtuigt dat hij zich waarden, normen, meningen of gedragingen, die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Georgische samenleving, zodanig eigen zou hebben gemaakt dat hij bij terugkeer naar Georgië een risico zou lopen op vervolging of ernstige schade. Verzoeker toont niet aan dat zijn (langdurig) verblijf in België van hem dusdanig heeft veranderd dat hij zijn leven in Georgië niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat hij omwille van zijn (langdurig) verblijf in België zou kunnen worden gepercipieerd als verwesterd en bijgevolg in de negatieve aandacht zou kunnen komen en worden geviseerd, gestigmatiseerd of vervolgd.
Zijn verklaringen in het verzoekschrift dat hij net meerderjarig was toen hij in Europa aankwam, dat hij uiteindelijk is opgegroeid en zijn hele volwassen leven in België heeft doorgebracht, dat hij daardoor Frans heeft geleerd, een opleiding heeft gevolgd, heeft gewerkt, dat hij in België zijn vrouw heeft ontmoet, met wie hij kinderen heeft gekregen op het grondgebied, hebben betrekking op verzoekers situatie en functioneren in België, maar kunnen echter niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker dermate is verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Georgië vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd.
Ook anderszins maakt hij niet aannemelijk dat hij omwille van zijn afwezigheid uit Georgië bij een terugkeer in moeilijke omstandigheden terecht dreigt te komen.
Verzoeker die in 1984 is geboren en tot 2003 in Georgië heeft verbleven, maakt geenszins aannemelijk dat hij totaal zou zijn vervreemd van de Georgische waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verder toont verzoeker niet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar Georgië zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden, minstens laat hij na dit nader toe te lichten. De loutere duur van zijn verblijf in België is niet van die aard dat kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Georgische normen en waarden.
Wat betreft verzoeker zijn betoog dat hij al vele jaren geen banden meer heeft met Georgië, stelt de Raad vast dat aan deze omstandigheid geen actor van vervolging of ernstige schade, zoals omschreven in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, ten grondslag ligt. Verder wijst de Raad erop dat deze problematiek niet afdoende is om te gewagen van een daad van vervolging, zoals omschreven in artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet, of als ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van deze wet. Het loutere gegeven geen banden meer te hebben in Georgië bereikt niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt.

Het feit dat hij sinds enkele jaren in België verblijft en geïntegreerd is, betreft een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een verblijf/integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Raad zijn enkel bevoegd zijn eventueel risico bij een terugkeer naar zijn land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is het voorgaande motief niet relevant. Indien hij een verblijf/integratie in België wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet hij zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Waar verzoeker wijst op zijn situatie in België, bemerkt de Raad dat deze elementen niet vallen onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bevoegdheid van het CGVS en de Raad beperkt zich enkel tot het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Het leven dat hij leidt in België, en de eventuele problemen die hij in België zou kennen, vallen hier dus niet onder.

13. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Georgië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van hem geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

14. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. (Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 3 juni 2026 om 9 uur 30 staat het volgende vermeld:

"*De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.*

Verzoeker licht toe dat hij al jarenlang in België verblijft, dat zijn kinderen hier naar school gaan en dat zijn gezin goed geïntegreerd is. Daarnaast heerst er onder het huidige politieke systeem in Georgië een "afkeer" van alles wat afkomstig is uit het Westen en hiermee moet terdege rekening worden gehouden, wat in voormelde beschikking niet is gebeurd."

6. Met voormeld betoog brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 10 maart 2026.

7. Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoeker laat dit geheel na. Door louter en alleen eerder aangehaalde elementen en argumenten te herhalen en voorts algemene opmerkingen te formuleren zonder deze concreet te betrekken op de gronden van de beschikking, blijft hij hiertoe immers manifest in gebreke. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritiseren. Bijgevolg brengt hij

geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

Verzoeker komt ter terechtzitting in wezen niet verder dan het herhalen van elementen die hij reeds eerder aanbracht. Hij wijst wederom naar zijn jarenlange verblijf in België, het schoollopen van de kinderen en de integratie van zijn gezin. In punt 12 van de voormelde beschikking werd hierop reeds concreet geantwoord. Door louter eerder aangehaalde argumenten te herhalen, doet verzoeker thans niet anders oordelen dan wat werd uiteengezet in de beschikking. De Raad herhaalt dat deze elementen louter betrekking hebben op zijn situatie hier in België en niet op die in zijn land van herkomst, minstens toont verzoeker het tegendeel niet aan, met name hoe deze elementen aanleiding zouden kunnen geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Een vaststelling in dezelfde zin dringt zich op waar hij betoogt dat er onder het huidige politieke systeem in Georgië een *"afkeer"* heerst van alles wat afkomstig is uit het Westen. Wederom tracht verzoeker te laten uitschijnen dat hij verwesterd zou zijn of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. In punt 12 van de voormelde beschikking wordt hierop eveneens concreet geantwoord. Door verder te borduren op reeds aangehaalde elementen en slechts de algemene kritiek te uiten dat in voormelde beschikking hiermee niet terdege rekening werd gehouden, slaagt verzoeker er niet in de concrete vaststellingen in de beschikking in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad wijst er verder nog op dat een loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbreekt. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verzoeker laat na om zijn algemeen en vaag betoog op zijn eigen specifieke situatie te betrekken. Met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië, zonder deze in concreto te betrekken op zijn persoon, slaagt verzoeker er verder ook niet in een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in concreto aannemelijk te maken. Verzoeker moet nog steeds aannemelijk maken dat hij een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat niet ipso facto kan blijken uit een algemene situatie (zie in deze zin HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., pt. 49). Een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt en verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

Een concrete repliek op de gronden van voormelde beschikking, waarvoor het betoog ter terechtzitting na een vraag tot horen is bestemd, ontbreekt. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

8. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO